

Efter et Skøn paa Grundlag af de Betretninger, der skal afgives til Arbejdsministeriet ved Arbejdernes Afslutning, kan det siges, at den henviste Arbejdskraft stort set har været tilfredsstillende. De henviste Arbejdere, der efter lang Tids Ledighed skal tage fat paa ny, har vel i Begyndelsen haft vanskeligt ved at følge med i Arbejdet, men efter en kortere Tids Tilvænning har Arbejderne kunnet præstere godt Arbejde og opnaa en dertil svarende Ugeførtjeneste. Som en væsentlig Aarsag hertil maa det fremhæves, at de iværksatte Arbejder for Størstedelen har været tilrettelagt og ledet paa en saadan Maade, at der er blevet taget skyldigt Hensyn til de Arbejdere, hvis Arbejdslyst og Arbejdsevne var blevet svækket gennem længere Tids Arbejdsløshed, f. Eks. ved at de paagældende i nogen Tid efter Henvisningen er blevet sat til lettere, timelønnet Arbejde og derigennem vænnet til stadigt Arbejde, idet de ikke straks kunde sættes til at arbejde i Akkord. Det er saavel Kommunernes som Beskæftigelsescentralens Erfaring, at et ikke ubetydeligt Antal Personer, der paa Grund af meget langvarig Arbejdsløshed maatte formenes fuldstændigt at have mistet Muligheden for paa ny at gøre Fyldest i Erhvervslevet, gennem Beskæftigelse ved de i Hensyn til denne Lovgivning iværksatte Arbejder har opnaaet en saadan Genrejsning, at de umiddelbart efter at have deltaget i dette Arbejde har kunnet erhverve sig ordinært Arbejde.

Det vil saaledes ses, at de Midler, der af Lovgivningen er blevet stillet til Raadighed, praktisk talt er udnyttet, men da en Oversigt over Forholdene i Dag, hvor Antallet af langvarigt arbejdsløse efter den sidste Tælling udgør ca. 19 000, og hvor et Gennemsnit af de fra Arbejdsdirektoratet i Tiden fra 27. August 1937 til 28. Juni 1940 modtagne Tællinger viser, at der i Alderen fra 18—60 Aar er i alt ca. 95 000 ledige Mænd, hvoraf ca. 67 000 er Forsørgere og ca. 28 000 er Ikke-Forsørgere, er det efter Regeringens Opfattelse paakrævet, at den hidtil gældende Lovgivning ikke blot fortsættes men ogsaa udvides.

Man har tænkt sig at gennemføre en saadan Udvidelse af Lovgivningen dels derved, at der stilles større Midler til Raadighed for Arbejdsministeren, dels derved at Lovens Regler om Henvisning af arbejdsløse udvides til at omfatte andre Arbejder, der iværksættes med Arbejdsløshedens Bekæmpelse som væsentligt Formaal, selvom de ikke iværksættes i Medfør af denne Lov, og endelig ved at Kredsen af de Arbejdere,

der er berettiget til at blive henvist og forpligtede til at efterkomme Henvisningen, gøres større.

Med Hensyn til den paatænkte Udvidelse af Kredsen af Arbejder, maa man finde det rettest, at alle Arbejder, der iværksættes af det offentlige eller med Tilskud fra det offentlige, og hvor Bekæmpelsen af Arbejdsløsheden har staaet som det væsentlige Formaal ved Arbejdets Planlæggelse, forbeholdes for visse Kategorier af arbejdsløse, der skal henvises til disse Arbejder af den offentlige Anvisning og arbejde for en nedsat Løn og paa nedsat Arbejdstid. Man maa nemlig finde det rimeligt, at der, naar det offentlige sætter Arbejder i Gang eller foranlediger, at Arbejder iværksættes, gives det offentlige et vist Indseende med, at Arbejdet i videst mulig Udstrækning kommer netop den Kreds af arbejdsløse tilgode, som i stærkest Grad trænger til at opnaa Beskæftigelse og derigennem at faa deres Færdigheder opøvet. Under Hensyn hertil finder Regeringen det rigtigst, at samtlige saadanne Arbejder skal anmeldes til Arbejds- og Socialministeriet, inden de iværksættes, for at dette, der sidder inde med Oplysninger om Arbejdsledigheden i Landets forskellige Egne, kan medvirke dels til at egnede Arbejdsobjekter tages op netop der, hvor de skønnes mest tiltrængt, dels til at der ikke paa en Egn iværksættes flere større Arbejder, end Behovet naturligt forudsætter.

Naar man tillige har ment at burde udvide Kredsen af de Personer, man vil søge beskæftiget ved offentlige Arbejder, er det dels fordi Mulighederne for at opnaa Beskæftigelse ved saadanne Arbejder skulde blive langt større, naar en væsentlig Del af de offentlige Arbejder forbeholdes de arbejdsløse, dels fordi de foran angivne Ledighedsoplysninger efter Regeringens Opfattelse gør det paakrævet, at man fra det offentliges Side gør en større Indsats for at skaffe de arbejdsløse Beskæftigelse. Man foreslaar derfor opstillet som Vilkaar for Henvisning, at de paagældende har været ledige i mindst 4 Maaneder i det sidste Aar, og at de længst arbejdsløse skal henvises først; dette Forslag skyldes yderligere, at Erfaringerne i den forløbne Tid har vist, at man gennem Henvisningsinstitutionen faar Tag i netop de arbejdsløse, hvis Arbejdsevne løber Fare for at blive forringet gennem længere Tids Lediggang, og at der af Hensyn til Erhvervslevet maa skabes Sikkerhed for, at der er en vis Reserve af ledig, arbejdsvant Arbejdskraft. Det er dog i første Række kun arbejdsløse i Alderen fra 25—60 Aar og Forsørgere i Al-